

Ναυπακτ. Σπάρτ. Φθιώτ. Φωκ.) Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.): *Μὴ φέρον' τι γυρ'βουλιάς, κὶ σὰς ἔρθῃ σκουτούρα Σπάρτ.* Τὸν τσάμ'κου θέλ' γυρ'βουλιάς (τοῦ τσάμ'κου=ὁ τσάμικος χορὸς) Φθιώτ. Θὰ φέρουμι καμινὰ γυρ'βουλιά; (θα χορέψουμε κα-θόλου;) Κολάκ. Πάμι 'ς τοῦ χουρὸ, νὰ φέρουμι' καμινὰ γυρ'βουλιά Φθιώτ. Φωκ. Σήκ' νὰ φέρουμι νὰ γυρ'βουλιά (νὰ χορέψουμε) Γραν. Κάμι νὰ γυρ'βουλιά νὰ ἰδοῦ τὴ φουστα-νέλα σ' αὐτόθ. "Εκανι μιὰ γυρ'βουλιά κ' ἔπισι κάτω Βα-θύρρ. Τὸν ἤφερα μιὰ γυροβουλιά, ποῦ τοῦ 'ρθι οὐ 'ρανὸς σφουντύλ' Ζαχόρ. Γεροβολέα φέγκα νι (τοῦ ἔκανα μίαν περι-στροφὴν γύρω ἀπὸ τὸ ἴδιο του τὸ σῶμα Χαβουτσ. Αὐτάνα (τὰ ἄλογα) γυρίζ'νι γυρ'βουλιάς ἀπάν' 'ς τοῦ σ'τάρ' Αἰτωλ. γ) Πορεία μὲ ἐλικοειδεῖς στροφὰς Στε-ρελλ. (Αἰτωλ.) δ) Εἶδος χοροῦ Θεσσ. (Καρδίτσ.) Συνών. *π η δ η χ τ ὁ ς, τ σ ἄ μ ι κ ο ς.* 2) Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἀλιέων, κυκλοτερὲς χῶρος, περιπεφραγμένος διὰ καλάμων, ὁ ὁποῖος χρησιμεύει πρὸς ἀπόκλεισιν καὶ ἀλίευσιν τῶν ἰχθύων εἰς τὰ ἰχθυοτροφεῖα "Ηπ. (Πρέβ. κ.ά.) Στερελλ. (Μεσολόγγ.)—Α. Τραυλαντ., "Εξαδέλφ., 37: "Σοδεύει ἡ γυρο-βολιά Μεσολόγγ. "Εφαγεν ἕναν κόρακα, σὰν νὰ 'ρχόνταν ἀπὸ κλείσιμο γυροβολιάς Α. Τραυλαντ., ἐνθ' ἄν. Συνών. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι* 6. 3) "Ο φράκτης, τὸ περίφραγμα Θράκ. (Αἰν.) — Α. Βαλαωρ., "Εργα 2, 223: Ποίημα.

"Οπου ἀπαντήσῃ ριζιμὸ κὶ ὅπου εὖρη χαραμάδα,
γενειάζει ἐκεῖ βαθιά, βαθιά κ' ὑφαίνει τὸν πλοκὸ του,
ἀδιάβατη γυροβολιά...

Α. Βαλαωρ., ἐνθ' ἄν. 4) "Επιρρηματικ., περίξ, κύκλω Θεσσ. (Δομοκ. Κακοπλεύρ. "Οξύν.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Λεβάδ. Μύτικ. Σπάρτ. Φθιώτ. Φωκ.): Κάτσι μέσα 'ς τὴ μέσ' κὶ τὰ γίδια μαζεῦ'καν γυρ'βουλιά (κάτσι = ἐκάθησε) Φθιώτ. Εἶνι ἰσάδ' κὶ γυρ'βου-λιά β'νὰ Κακοπλεύρ. Οὐλ' γυρ'βουλιά κὶ αὐτὸς 'ς τ' μέση Δομοκ. Γλέπ'ς τὰ χουρτάρια πατ'μένα γυρ'βουλιά Αἰτωλ. Τήρα 'κεῖ γυρ'βουλιά ποῦ 'ν' ἀρπασμένα τὰ πουργάρια (ἀρπασμένα = καψαλισμένα) αὐτόθ. Τὰ ρίνουμε γυροβολιά τὰ δεμάτια 'ς τ' ἁλώνι Καλάβρυτ. "Δὼ γυρ'βουλιά εἶνι κάνας ὄφ'ς; Αἰτωλ. Τοῦ σαγάτ'ς ἦταν γυρου-βουλιά κιντημένον (σαγάτσι = γυναικεῖος ἐπενδύτης) Λε-βάδ. Γυρ'βουλιά πῆρ' ἡ φοντιὰ κὶ μ' ἔκαν' "Οξύν. || Φρ. "Ρχόμι γυρ'βουλιά (σκοπεύω) Αἰτωλ. "Ρχέτι γυρ'βουλιά οὐ πατέρας μ' νὰ 'γουράσ' ἕνα μπλάρ' αὐτόθ. β) Περι-στροφικῶς, στροφηδὸν "Ηπ. ("Αρτ. κ.ά.) Θεσσ. ("Αἰβάν. κ.ά.) Μακεδ. (Φλόρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Εὐρυταν. Φθιώτ. Φωκ. κ.ά.) Τσακων. (Μέλαν.) — Λεξ. Αἰν. Δημητρ.: "Η μυῖ-γα πιτάει γυροβουλιά τοῦ κρασι Αἰτωλ. "Η ἀλ'ποῦ ἔφαχνι γυροβουλιά τοῦ κάστρου Εὐρυταν. || Φρ. Τὸν φέρ' γυρου-βουλιά μιὰ θέρημη (τὸν περιτριγυρίζει ἡ ἐλονοσία) "Αἰβάν. Ν' ἐδεῖτθε κυροβολία τὸ κακίδι (τὸ ἔδесе περιστροφικῶς τὸ καπίστρι) Μέλαν. γ) Περίπου, ὡς ἔγγιστα Στερελλ. ("Αρτοτ.): Κτίστηκε (ἡ ἐκκλησία) γυρ'βουλιά 'ς τὰ σαράντα. "Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γυροβουλιά (τμήμα τῆς λίμνης "Ιωαννίνων) "Ηπ. ("Ιωάνν.) Γεροβολιά (ὄνομα ὄρ-μου παρὰ τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουθρωτοῦ) "Ηπ.

γυροβολιάζω Πελοπν. (Γορτυν.) Στερελλ. (Θῆβ.) — Σ. Γρανίτσ. εἰς "Ημερολ. Σκόκου 25, 389—Λεξ. Αἰν. Πρω. Δημητρ. γυροβουλιάζου Θεσσ. ("Αἰβάν.) Στερελλ. (Εὐ-ρυταν. Καρπεν.) γυρ'βολιάζω Γ. "Αθάν., Πράσιν. καπέλ., 142 γυρ'βουλιάζου Θεσσ. (Βαθύρρ. Κακοπλεύρ. Καλαμπάκ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ. Τριφύλλ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Γραν. Εὐρυταν. Κολάκ. "Υπάτ. Φθιώτ.

Φωκ. κ.ά.)

"Εκ τοῦ οὗς. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι ἄ.*

1) Περιφέρομαι, στρέφομαι περίξ τινὸς Θεσσ. ("Αἰβάν. Βαθύρρ. Κακοπλεύρ. Καλαμπάκ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ. Τριφύλλ. κ.ά.) Πελοπν. (Γορτυν.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Γραν. Εὐρυταν. Θῆβ. Καρπεν. Κολάκ. "Υπάτ. Φθιώτ. Φωκ. κ.ά.) — Σ. Γρανίτσ. εἰς "Ημερολ. Σκόκου 25, 389 — Λεξ. Αἰν.: *Τί γυρ'βουλιάζ'ς 'ς τοῦ σπίτι μ';* Γραν. *Τί θές, λιβέντη μ';* Γιατί μὴ γυροβουλιά'ης; Καρπεν. *Τοῦ γυρ'βου-λιάζ' αὐτὸς τοῦ κουρίτσ' Φθιώτ. Τί μὴ γυρ'βουλιάζ' ἔτσι;* (διατί μὲ περιτριγυρίζεις κατ' αὐτὸ τὸν τρόπον;) "Αἰβάν. Θὰ σὶ γυρ'βουλιάσου (= θὰ σὲ περικυκλώσω) "Υπάτ. || Ποίημα.

Σουράει κατ' ἀνάσραχα ξερβιά, δεξιά του κράζει,
γυροβολιάζον τ' ἄτι τον, κρυφὰ τοὺς κονβεντιάζει

Σ. Γρανίτσ., ἐνθ' ἄν. β) Πλησιάζω, προσεγγίζω Γ. "Αθάν., Πράσιν. καπέλ., ἐνθ' ἄν.: *Τὰ σαράντα γυρ'βολιάζεις.* 2) Πε-ριφέρω τινὰ εἰς τὸν αὐτὸν χῶρον Στερελλ. (Γραν.) *Σκάρ'σι τὰ γίδια παρατέρα, τί τὰ γυρ'βουλιάζ'ς ἰδῶ;* (σκάρ'σι=με-τάφερε, ἀπομάκρυνε). 3) "Επιπάσσω διὰ σακχάρους παρα-σκευαζόμενον γλύκυσμα Στερελλ. (Καρπεν.): *Γυρ'βόλιασ'* του τοῦ γλυκοῦ ἀπουπάνου μὴ ζάχαρ' νὰ γέν' καλό. 4) "Επὶ παλαιστών, περιστρέφων τινὰ τινάσσω αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους Λεξ. Πρω. Δημητρ. 5) Χορεύω κυκλίους χοροὺς Θεσσ. (Κακοπλεύρ.): *Πᾶρ' τοῦ τραγούδ'.* Θὰ τοῦ γυρ'βουλιάσου ἰδῶ λῆον. 6) "Εχω κατὰ νοῦν, σκέπτομαι Στερελλ. (Φθιώτ.): *Γυρ'βουλιάζου νὰ πάου ταχιά δακάτ'.*

γυροβόλιασμα τό, ἐνιαχ. γυροβόλιασμα Θεσσ. ("Αἰ-βάν. Καλαμπάκ.) γυρ'βόλιασμα Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Φω-τειν.) Στερελλ. (Αἰτωλ. "Υπάτ. Φθιώτ. Φωκ.)

"Εκ τοῦ ρ. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι ἄ ζ ω.*

Τὸ κύκλωμα, τὸ περιτριγύρισμα ἐνθ' ἄν. Πβ. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι, γ υ ρ ο β ὀ λ ι ἄ.*

γυροβολίδι τό, Στερελλ. (Μεσολόγγ.) — Κ. Παλαμ., "Ασάλ. Ζωή², 38 Καημοὶ λιμνοθάλ. 31 — Λεξ. Βλαστ. 310 Δημητρ. γυροβουλίδ' Στερελλ. (Αἰτωλ.)

"Υποκορ. τοῦ οὗς. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι.*

Μικρὸν *γ υ ρ ο β ὀ λ ι* 6, περιφερικὸν φράγμα τῶν ἰχθυο-τροφείων ἐκ καλάμων διὰ τοῦ ὁποίου ἐμποδίζεται ἡ ἐξοδος τῶν ἰχθύων ἐνθ' ἄν.: *Γυροβολίδι ἀποκολωτὸ* (τὸ περικλει-σμένον ἀπὸ ὅλας τὰς πλευράς) Στερελλ. (Μεσολόγγ.) || Φρ. Θὰ μπάσουμε τὸ γυροβολίδι (θα περιορίσωμεν τὸν χῶ-ρον τοῦ γυροβολιδίου μετατοπίζοντες πρὸς τὰ ἔσω τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ πλέγματος πρὸς εὐκολωτέραν ἀλίευσιν τῶν ἰχθύων) Μεσολόγγ. || Ποίημα.

Γυρῶντας ἀπ' τὸ καρπερὸ γυροβολίδι
τὴν ξάνοιγε σὰν πειρασμὸ καὶ σὰν εἰκόνα

Κ. Παλαμ., "Ασάλ. Ζωή², 238.

γυροβολιὸ τό, ἐνιαχ. γυρ'βουλιὸ Στερελλ. (Βαρετάδ. Σπάρτ. Φθιώτ. κ.ά.)

"Εκ τοῦ οὗς. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι.*

1) Τμήμα γῆς ἐξέχον, θεώμενον κύκλω ἐνθ' ἄν. Συνών. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι* 4. 2) "Επιρρηματικ., γύρωθεν, κυκλικῶς ἐνθ' ἄν. Συνών. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι ἄ* 4.

γυροβόλι τό, ἐνιαχ. γυροβόλι Κεφαλλ.

"Εκ τῶν οὗς. *γ ὁ ρ ο ς* καὶ *β ὀ λ ι* α.

1) Λευκὸν δαντελωτὸν ὕφασμα περιθέον τὸ κάτω τμήμα τῆς κλίνης ἐνθ' ἄν. Συνών. γύροσ 3στ, κρεββατό-γυροσ, μόστρα. 2) Ἐπιρρηματικ., κυκλικῶς, διαστροφῆς, οὐχὶ κατ' εὐθεΐαν, πλαγίως ἐνθ' ἄν.: "Ἦτανε λασπωμένη ἢ αὐτὴ κ' ἤρταμε γυροβόρτι Κεφαλλ. Μοῦ τὴν ἔφερε τὴ γουβέδα γυροβόρτι (πλαγίως, δι' ὑπαινιγμῶν) αὐτόθ. "Ἄν εἶναι μακρὸν τὸ σεδόνι, τὸ φέρνεις γυροβόρτι καὶ κοδένει αὐτόθ. Πβ. γύροσ 1, γυροβολῶ 4.

γυροβολῶ Γ. Ἐπαχτίτ., Προπύλ. 1(1900), 239 Ε. Λυκούδ., Ἡμερολ. Μεγάλ. Ἑλλάδ. (1923), 120 — Λεξ. Πρω. Δημητρ. γυρουβουλᾶον Θεσσ. (Ἀργιθ.) Μακεδ. (Βροντ. Χαλκιδ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.) γυρ'βουλᾶον Στερελλ. (Ἰπάτ. Φθιώτ. Φωκ.) γυρουβουλᾶον Ἡπ. (Δωδών.)

Ἐκ τοῦ οὗσ. γύροσ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - βολῶ. Ἡ μετοχ. γυροβόλοῦμενος εἰς κώδικα τοῦ ΙΣΤ' αἰ. Βλ. Wassiliev, Anecd. Graeko-Byz. (1893), 56 «καὶ ἀνασπάσει ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄρει αὐτὴν εἰς ὕψος ὡς μῦλον γυροβολουμένον».

Α) Ἀμτβ., περιέρχομαι, περιφέρωμαι ἐνθ' ἄν.: Σὰ δὲν ἔχ' τί νὰ κάῃ, γυρουβουλᾶει 'ς τ'ς ροῦγες τ' χονριού Ἡπ. (Δωδών.) "Ἀρπαξε μιὰ κλάρα καὶ γυροβόλαε Ε. Λυκούδ., ἐνθ' ἄν. "Ἀρχισαν νὰ γυροβολᾶνε περιπατῶντας σιγὰ καὶ σιγομιλῶντας Γ. Ἐπαχτίτ., ἐνθ' ἄν. || Ἄσμ.

Πράσινα ροῦχα βάζει, ράσα φόριδι, τοὺ βύργον - βύργον πᾶει καὶ γυρουβουλᾶει Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Β) Μεταβ. 1) Γυρίζω τι κυκλικῶς Μακεδ. (Βροντ.): Τ' ἀρμένια τὰ παῖρ'ιν τὰ κουρτσούλια, τὰ γυρουβουλὰν' καὶ ξιπατῶν'ι κάθι φύλλον καὶ λέν'αμ' ἀγαπάει, δι' μ' ἀγαπάει» (ἀρμένι = ἡ ἄγρια μαργαρίτα). 2) Ἀπειλῶ τινα διὰ κυκλώσεως Θεσσ. (Ἀργιθ.) Στερελλ. (Ἰπάτ.): Φρ. Μὴ γυρουβουλᾶει ἀρρώστια Ἀργιθ. Συνών. φρ. μὲ περιτριγυρίζει, μὲ γυροφέρνει, μὲ φέρνει γύρα, μὲ φέρνει γυροβολῶ.

γυρογιάλι τό, Κάσ. Κεφαλλ. Κρήτ. ("Ἅγιος Γεώργ. Βιάνν. Κίσ. Μαλάκ. Νεάπ. Ραμν. Χαν. κ.ά.) — Α. Μαβίλ., Ἔργα, 40 — Λεξ. Βλαστ. 313.

Ἐκ τῶν οὗσ. γύροσ καὶ γιᾶλός.

Ὁ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν χώρος, ἡ παραλία ἐνθ' ἄν.: "Ἀδεστε νὰ πᾶμε 'ς τὸ γυρογιάλι, νὰ πάρωμε καθαρὸ ἀέρα ἀπὸ τὴ θάλασσα Κρήτ. (Μαλάκ.) 'Σ τὸ γυρογιάλι εἶναι ὁμορφα νὰ κάθεται καὶ νὰ βλέπης τὴ θάλασσα καὶ τὰ καράβια αὐτόθ. "Ἐχω 'να βοστάνι ἴδια 'ς τὸ γυρογιάλι (βοστάνι = περιβόλι μὲ καρπούζια καὶ πεπόνια, ἴδια = ἀκριβῶς) Κρήτ. ("Ἅγιος Γεώργ.) Εὐτὸς ἔει οἰκόπεδα 'ς τὴ Σουδα, 'ς τὸ γυρογιάλι (ἔει = ἔχει) Κρήτ. (Ραμν.) Στὴ Δρουπητὴ καὶ 'ς τ' ἄλλα γυρογιάλια ἔφταναν τσι νύχτες τὰ παπώρια Κρήτ. (Χαν.) Τήνε ρίζανε 'ς τὸ γιᾶλὸ καὶ ὁ γιᾶλὸς τὴν ἡβγαλε 'ς ἓνα γυρογιάλι (ἐκ διηγ.) Κρήτ. || Ἄσμ.

Ὡσὰ δὲ Τίμο Στανρό, ποί'ναι 'ς τὸ γυρογιάλι, ἐτσά'ναι τὸ κορμάκι σου, ὅπου γι' αὐτὸ θὰ προβάλλῃ Κρήτ. (Νεάπ. κ.ά.)

Σάββατο τοῦ 'ρθε τὸ κακὸ κάτω 'ς τὸ γυρογιάλι καὶ τοτεσὰς τὸ λόγιασε πὼς λώπως θ' ἀποθάνῃ (λώπως = ἴσως) Κρήτ.

Στρέφ' ἀπ' αὐτοῦ, Ἐλ-λοῦ, τσ' ἄμε 'ς τὸ γυρογιάλι, πού'χει ἄλλο σιεροπόι, σιεροκάλικο τσαὶ μελανὸ σικώτι (Ἐλ-λοῦ = Γελλοῦ, ἄλλο = ἄλογον· ἐξ ἐπωδ.) Κάσ. Συν-

ών. ἀκρογιᾶλι, ἀκρογιᾶλιά, ἀκροθαλάσσι, ἀκροθαλάσσιᾶ, ἀκροπελαγιά, ἀκροπέλαγος, γιᾶλιᾶ 1, γιᾶλός 1, γυρογιᾶλιά, παραγιᾶλι, παράγιᾶλος, περιγιᾶλι, σύγιᾶλο.

γυρογιᾶλιᾶ ἡ, Κάσ. Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὗσ. γυρογιᾶλι.

Γυρογιᾶλι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Ξημεροβραδυάζεται 'ς τὴ γυρογιᾶλι καὶ δὲ βοηθᾷ τῇ μάννας του δίπης (=καθόλου) Κρήτ. (Κίσ.) Ἀπῆτις ἤφταξε τὸ παβόρι σὲ μιὰ γυρογιᾶλι, ρωτᾷ τὸ κοπέλι, εἰδᾷ 'ναι ἡ στεργιά, ἀπὸν σιμώσανε, καὶ λέει δὸν πὼς ἐπαδᾷ 'ναι ἡ Κρήτη (ἐκ παραμυθ.) Κρήτ. || Ἄσμ.

"Ἀμε φώκιο 'ς τὰ 'οννά, | κ' ἡ φωδιὰ σὲ κυνηᾷ

καὶ ἂ σὲ φτάσῃ 'ς τὴ γυρογιᾶλι, | θὰ σοῦ ἄλῃ εὐτὺς φωδιὰ

(ἐξ ἐπωδ.) Κάσ.

γυρογυριά ἡ, Σ. Μυριβήλ., Ζωὴ ἐν τάφ. ,219 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὗσ. γύροσ καὶ γυριά.

1) Τὰ πέριξ, ὁ χώρος ὁ περιβάλλων πανταχόθεν ἐν τι σημείον ἐνθ' ἄν.: Ν' ἀποτραυχητοῦνε ἀπ' τὴ γυρογυριά ὅσοι περαστικοὶ δὲν πῆραν ἀκόμα χαμπάρι Σ. Μυριβήλ., ἐνθ' ἄν. 2) Ἐπιρρηματικ., πέριξ, κύκλῳ Λεξ. Δημητρ.: Γυρογυριά 'ς τὸ χτήμα φύτεψε κυπαρίσσια.

γυρογύρισμα τό, Κ.Μαρίν., Ν. Ἔστ. 15 (1934), 159.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ρ. γυρογυρίζω.

Τὸ περιφέρεσθαι, τὸ μεταβαίνειν ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν: Τὶς περισσότερες φορὲς οὔτε 'ς αὐτὸ τὸ γυρογύρισμα τὸ διαλθοῦνε τὸ χορὸ τους, παρὰ ξεκινᾶνε χορεύοντας καὶ τραγουδώντας ἔτσι καθὼς εἶναι πιασμένοι χέρι μὲ χέρι. Συνών. βλ. εἰς λ. γυροβολῶ 1.

γυροέρχομαι ἐνιαχ. γυρόρχομαι Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κερπιν. Κλειτορ.) γυρόρχονμαι Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Καλάβρυτ. Κοντογόν. Κορινθ. Μαργέλ.Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. Σουδεν. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γύροσ καὶ τοῦ ρ. ἔρχομαι.

1) Περιέρχομαι, περιφέρωμαι ἐνθ' ἄν.: Ἐγυρόρθε λίγο κ' ἔπειτα ἐχάθη Πελοπν. (Σουδεν.) Μιὰ κατσιμπούλα γυρόρχεται 'ς τὴ λάμπα (κατσιμπούλα = πεταλούδα) Πελοπν. (Κερπιν.) Βάλανε τὸ σκατζόχερα 'ς τὸ τεψὶ κ' ἐκεῖνος γυρόρχότανε σὰ νὰ χόρευε (σκατζόχερα = ἀκανθόχοιρο) Πελοπν. (Γαργαλ.) || Φρ. Γυρόρχεται σὰν τὴν ἀλουπού 'ς τὸ κοτέτσι (ἐπὶ τοῦ ἐπιδιώκοντός τι μετ' ἐπιμονῆς καὶ ὑπόυλως) αὐτόθ. Αὐτὸς γυρόρχεται 'ς τὴ μάντρα (ἐνν. τοῦ νεκροταφείου, ἐπὶ γεγηρακότος) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Γυρόρχεται 'ς τὸ χορὸ νὰ τσακωθῇ (ἐπιδιώκει τὴν φιλονικίαν) Πελοπν. (Σουδεν.) Συνών. γυροτριγυρίζω, γυροφέρνω, τριγυρίζω. 2) Ἀπασχολοῦμαι εἰς τι Πελοπν. (Κλειτορ.): Θὰ σηκωθῇ ἡ νοικοκυρά, θὰ γυρόρθῃ. Οἱ ἄντρες γυρόρχονται λιγούλι, κάνουνε καμμιὰ δουλειά. 3) Χρονοτριβῶ Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κλειτορ.): Ὑστερα γυρόρχσανε λιγούλι (ἐχρονοτρίβουν ἐπ' ὀλίγον) Κλειτορ. Σ' κώθηκες ἀπὸ τὸ πρῶνι νὰ πᾶς 'ς τὴ δουλειά σου καὶ ἀκόμα γυρόρχεσαι Καλάβρυτ. 4) Προτίθεμαι, ἔχω κατὰ νοῦν, σκοπεύω Πελοπν. (Κορινθ.): Γυρόρχονμαι νὰν τὰ παρατήσω οὔλα τσαὶ νὰ

